

25 - Psort - 1932

Quatre ratlles només per parlar de colors. Hervat d'alguns casos concuets coincideixo perca amb les leres que via rious. Al cardarall, amb aquestes atribucions no hem més que ~~at~~ donar a cada persona els colors que componen el seu caràcter, d'acord a una taula que ens hem fet mentalment, i en la qual cada color correspon, en abstracte, a una qualitat o circumstància. Si aconseguim posar-nos d'acord sobre què significa cada color, fàcilment ens posarem d'acord en cada cas particular. En el cas contrari, difícilment coincidirem mai, i si coincidim serà per atzar, i interpretant cadascú a la seva manera el color triat. Veritat!

el que em susciten, en abstracte,
el més quantos colors.

Blau — És minimalitat
Dre — Smaritat, tendresa
Rosa — Optimisme - ingenuïtat
Vermell — passió
Verd — Sennalitat
Violeta — Fe — autodominància
Taronja — Enjossament, ironia
Lila — heateria, mediocritat,

etc. etc. — Hi ha colors que no aca-
bo de comprendre. El cec, per ex. És evi-
dent que l' ~~de~~ violeta ho és, i se'ns la
Nuri Sals també ho són jo. — En tot
cas, potser hi hauria pondria una ~~mat~~
barreja de smaritat i d'ironia, l'al com
és, complementàriament, intermedis entre
l'oce i el taronja.

En hi l' és vegada de dir hi
la terra.

Mànius